# אוהב ישראל — פרשת משפטים



ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. הם חמשה תיבות והם כ"ד אתוון ללמדך שהדיין צריך להיות בקי בחמשה חומשי תורה ובכל העשרים וארבע ספרים ואז הוא בבחי' ברכה ויקוים בו ובירך את לחמך וגו' היינו שיהא הברכה בלחמך ובמימך לכל מי שתתן לחמך ומימך תשפיע לו בזה טובה וברכה. אמנם יש לדקדק גמר אומר והסירותי מחלה מקרבך בוודאי כי יהיב רחמנא שובעא לחיי יהיב. וכיון שכתיב ובירך את לחמך וגו' בוודאי לחיי יהיב ומה פרט עוד והסירותי מחלה מקרבך. ויובן על פי דבריהם ז"ל בפסוק ממנו יתד ממנו פינה וגו' [חולין פרק ג'] וזה אומרו והסירותי מחלה על ידי מי גמר אומר מקרבך היינו על ידי מקרבך דייקא ממנו יתד ממנו פינה ובקרבך יהיה נמצא מי שירפאוך:

או י"ל והסירותי מחלה מקרבך ע"ד אומרו בקרבך קדוש היינו שהשכינה ברוך הוא שורה בתוך גופו של אדם ומזה בא לו רפואה וז"א והסירותי מחלה ע"י מקרבך היינו ממה ששורה בקרבך ממנו יבוא לך רפואה:

או יאמר והסירותי מחלה מקרבך ע"ד אומרם ז"ל אסא אמר אין בי כח להרוג כו' חזקיה אמר אין בי כח לא זה ולא זה רק אני שוכב במשכבי ומלאך ה' הכם כו' עי' במדרש בפתיחה איכה רבתי זבדי בן לוי פתח וכו' עוד שם איכה ד' בפ' לא האמינו מלכי ארץ וגו' והנה אנחנו בדור הזה אין בנו כח אפילו לשכב במטה רק להרהר במחשבתינו וז"א והסירותי מחלה ע"י מה ע"י מקרבך היינו אפי' ע"י הרהור שבקרבך וכ"ז באדם השלם שפועל בתורתו לבנות עולמות ע"ד שכתוב בזוה"ק בראשית ר"ש פתח ואשים דברי בפיך כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא ולילא בגין דקב"ה ציית לקליהון וכו' ובכל מלה דאתחדש באורייתא כו' עביד רקיעא חדא כו' וכן כל מלה ומלה דחכמתא אתעבידין רקיעין קיימין בקיומיהון שלים קמי עתיק יומין והוא קרי לון שמים חדשים כו' וכל אילון שאר מילין דאורייתא דמתחדשין קיימין קמיה קב"ה וסלקין ואתעבידין ארצות החיים וכו' ע"כ ועפ"ז נוכל לבאר זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמר. כי הנה באמת יש לעובדי ה' כח ושכל לומר דברי תורה בלי סוף רק כמעיין הטבע. אמנם חוקת התורה ומשפטיה הוא שאין לומר שום ד"ת רק מה שצוה ה' לאמר מה שנותנים רשות מלעילא וז"א זאת חוקת התורה הוא שלא לומר רק אשר צוה ה' לאמר ולא זולת. והבן: